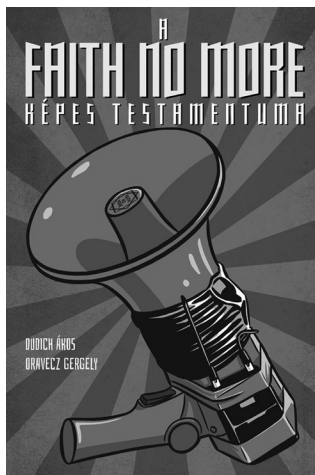

Zenészek a rajzlapon

MARJAI PETRA LILLA

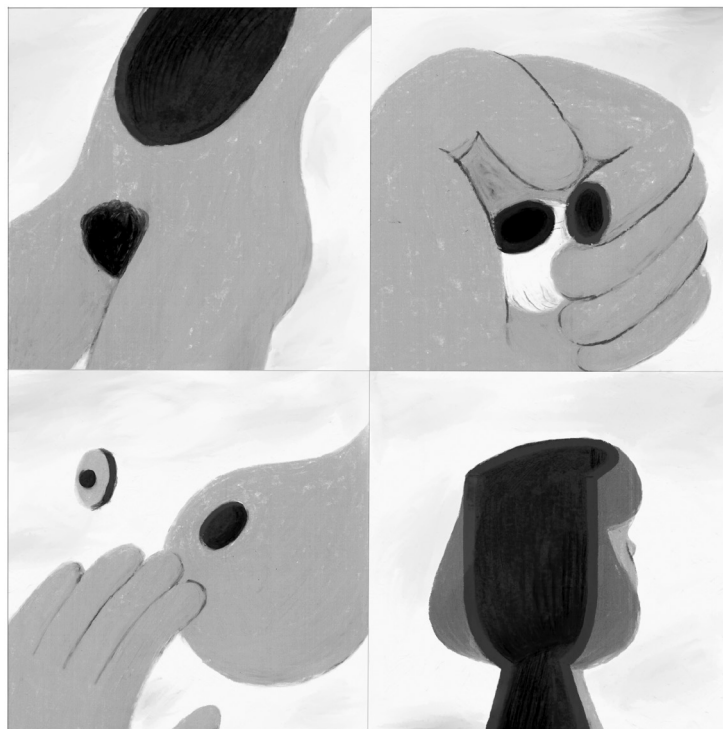
Ha csak egyetlen tanulást vonhatnánk le a popkultúra elmúlt évtizedeiből, ez lenne az: a rajongók sokra képesek. A tévésorozatok hűséges nézőitől az egykori videótékák visszajáró vendégein át nagyjából egyenes út vezet az internetes nyilvánosságig, ahol a filmek, zenék, főzőműsorok és utazóblogok közönsége már nemcsak figyel és véleményez, hanem maga is tartalmat gyárt, tiszteletteljes élőködéssel viszonyulva rajongása tárgyához. A *Faith No More képes testamentuma* ragyogóan példázza, mire képes a rajongói lelkesedés: az amerikai zenekar történetéről magyar alkotók mesélnek, ráadásul képregényben, és még támogatót is találtak a kiadásához. Az együttes basszusgitárosa maga adta áldását az ötletre, és a végeredményt olvasva elismerését biztosan megérdemlik a szerzők.

A kezdeményező Dudich Ákos, aki zenei tárgyú könyvekre szakosodott kiadót vezet, és a képregény írását is magára vállalta. A címbe emelt „testamentum” találó kifejezés: a profán környezetben olyan ironikusan hat, mint a zenekar dalszövegei, ugyanakkor jelzi azt a hűséget és

pontosságot, amellyel Dudich a Faith No More több mint harmincéves pályafutásának fordulatairól és vargabetűiről tudósít. A kaliforniai poszt-punk színtérről induló, majd a Metallica-féle rockmetálon keresztül sajátos „funk metál” zenei világához eljutó együttes belső konfliktusairól, tagcseréiről, kényszerszüneteiről a beavatott rajongó szemszögéből értesülünk. Azok az olvasók, akik ugyanolyan lelkesen követték a Faith No More munkásságát, mint Dudich, feltehetően nagyra értékelik az alaposságot, a többséget viszont egy idő után fáraszthatja, hogy új és új közreműködések tűnnek fel a zenekar háza táján, akiket az évtizedeket átölelő történet gyors tempója miatt valójában nem ismerünk meg, és legfeljebb a hajviseletükről tudjuk őket megkülönböztetni. A laikusok így elsősorban az egyik legkiválóbb fiatal hazai képregényes, Oravecz Gergely rajzait értékelhetik, aki gondosan utánanézett a korabeli frizuráknak, bézbólsapkáknak és tornacipőknek: a rengeteg szöveget harmonikus és tiszta kompozíciókkal ellensúlyozó képei bravúrosan teremtik meg a nyolcvanas évek napfényes Kaliforniájának atmoszféráját. Neki köszönhetően újra bebizonyosodik, hogy bármiről lehet épkezláb képregényt csinálni. A *Faith No More képes testamentuma* mégis hiányérzetet kelt, mert a rajongás tárgya iránti feltétlen alázat miatt éppen az író személyes kötődése, sajátos nézőpontja vesz el a történetből. Vagyis éppen az, ami az átlagolvasónak igazán izgalmas lett volna.

Dudich és Oravecz munkája különös témaválasztásával együtt is hagyományos élet-

rajzi történet, ami biztosan nem mondható el a másik, tavaly megjelent, zenei kötődésű képregényről. Földes László *Rejtő Dekameronjáról* van szó, az azonos című lemez kísérő kiadványáról. Az album koncepciója szerint Rejtő Jenő híres regényalakjai karanténban vesztegelnek a Grand Hotelben, és unalmukban árnyék-kormányt alakítanak. Viselt dolgaikról a rajzokon is megjelenő Hobo énekel, méghozzá Boccaccio *Dekameronját* idéző, pajzán stílusban. Már eddig is nehezen követhető, milyen műveket és médiumokat kever össze a szerző, de a képregényes idézetek csak ezután következnek: a képi világ Korcsmáros Pál Rejtő-adaptációit követi, a rajzoló is ugyanazok – Garisa H. Zsolt és Varga „Zerge” Zoltán –, akik a Korcsmáros-klasszikusokat restaurálják és színezik az új kiadásokhoz. Ily módon a képregényes *Rejtő*

Dekameron merő intertextus, történetmesélő szándékai alig vannak, noha a dalszövegekből kirajzolódik valamiféle elbeszélés. Leginkább Hobo magánmitológiáját árnyalja a kötet, a különféle skatulyákból évtizedek óta kilógó dalszerző ugyanis remekül passzol a rejtői figurák közé. Más tekintetben a képregényt nehéz önmagában értékelni, talán az albumot hallgatva van értelme lapozgatni. Ám ahhoz meg nem csinál túl nagy kedvet, legalábbis a „Radics Béla után Deák Bill a kapitány, hát ne gyere Pestre, Piszkos Fred kapitány” sorpár nem ígér lírai magaslatokat.

Dudich Ákos – Oravecz Gergely: *A Faith No More képes testamentuma.* Fekete-fehér, puhafedele, 88 oldal. Kiadó: Konkrét Könyvek.

Földes László Hobo – Garisa H. Zsolt – Varga „Zerge” Zoltán: *Rejtő Dekameron.* Színes, keményfedele, 72 oldal. Kiadó: H-Blues Kft.

KRÁNICZ BENCE